

Foto. Lel4nd

Czym jest gender?

Od kilkunastu miesięcy na polskiej scenie politycznej oraz w mediach trwa dynamiczna dyskusja, dotycząca terminu i fenomenu *gender*, tego, co ten termin oznacza, czym jest i jaka rzeczywistość się za nim kryje. Wiele osób w przestrzeni publicznej próbuje przybliżyć to zagadnienie, sprawiając jednak wrażenie jakby mówili o dwóch różnych rzeczach. A zatem czym jest *gender*? Nie sposób w kilkunastu słowach przedstawić całą problematykę, związaną z tą ideologią, jednak postaram się zasygnalizować najważniejsze problemy, dotyczące tego zagadnienia.

Ze strony zwolenników *gender* można się spotkać najczęściej z argumentami typu: *gedner (dodają studies) to nauka, dziedzina naukowa*. W różnych publikacjach można przeczytać, że *ideologie gender* wymyślił jedynie Kościół Katolicki – *dla zatuszowania i odwrócenia uwagi od problemu pedofilii. Kościół boi się równości kobiety i mężczyzny. Gender Studies, czyli socjologia płci to jest bardzo poważna dyscyplina nauk społecznych o wielkiej przydatności politycznej. Ona pomaga wcielić w życie polityki równościowe*. Przeciwnicy *gender* natomiast widzą w nim niebezpieczeństwo, nazywają go ideologią, podkreślają zagrożenia i jego niebezpieczny wpływ, jak *rozkład tożsamości kobiety i mężczyzny, atak na małżeństwo i rodzinę zwaną tradycyjną, czyli złożoną z ojca, matki i dzieci, rozkładu społeczeństwa, próby seksualizacji dzieci, wprowadzenia moralnego relatywizmu*. W wielu wystąpieniach naukowych, konferencjach, artykułach przeciwnicy *gender* mówią o jej ideowych i historycznych związkach z marksizmem, ostrzegają przed jej *głębokim destrukcyjnym charakterem zarówno wobec osoby, jak i relacji międzyludzkich i całego życia społecznego. Próbą zrównania różnego typu związków, która jest de facto poważnym osłabieniem małżeństwa jako wspólnoty mężczyzny i kobiety oraz rodziny, na małżeństwie zbudowanej*.

W ideologii *gender* wyróżniamy trzy jej znaczenia: potoczne, społeczne i wywrotowe. W znaczeniu potocznym: *gender* jest sposobem bycia mężczyzną lub kobietą, oznacza zachowania męskie lub żeńskie w relacji do własnej płci biologicznej: *gender żeński odpowiadałby biologicznej płci żeńskiej, gender męski biologicznej płci męskiej*. Znaczenie społeczne *gender* dotyczy relacji. *Byłby konstruktorem społecznym i kulturowym, aby usprawiedliwić dominację mężczyzn nad kobietą. Definicja ta wyraża relację władzy, zasadę*

*dominacji, która przejawia się w stereotypach przypisanych do jednej lub drugiej płci: kobieta w domu, mężczyzna na zewnątrz. I trzecie znaczenie a więc wywrotowe: gender oznacza tożsamość jednostki zbudowaną przez środowisko społeczne i kulturowe, czyli „męskość” lub „kobiecość”, która nie opiera się na danych biologicznych, lecz na subiektywnym poczuciu jednostki. Za kluczową uznana jest płeć społeczna gender, która buduje wszystko. To dzięki niej (gender), a nie płci biologicznej tworzy się prawdziwa tożsamość płciowa jednostki. Ale nie wpływa ona z natury, jest utworzona, skonstruowana. A jeśli jest utworzona, skonstruowana, to może zostać zmieniona, zdekonstruowana. Według tej ideologii nie istnieje ontologiczna (to, co jest) różnica między mężczyzną a kobietą, ponieważ tożsamość płciowa jest budowana, konstruowana a nie otrzymywana, dlatego każdy człowiek może zdecydować o swojej płci i ją zmienić. Celem aktywistów genderowych jest *udwuźnaczanie płci i płynna tożsamość*. Atakują *sztynną normę dwupłciowości*. Chcą, aby prawnie uznawano i umieszczano w dokumentach urzędowych nie płeć biologiczną, lecz dowolnie wybraną. Perspektywa *genderowa* nie uznaje żadnych istotnych i wrodzonych różnic między mężczyzną a kobietą. W rzymskiej procedurze sądowej pytano: *komu to służy?* W obliczu przełomu kulturowego, w którym się znajdujemy, możemy zapytać: *komu służy rewolucja genderowa? Tym, których dotyczy? Młodzieży? Społeczeństwu?* Jeśli seksualność oddziela się od miłości i wymyka się spod kontroli, jako zaspokojenie żądz, wówczas jeden człowiek wykorzystuje i poniża drugiego. Między sercami otwiera się przepaść, nad którą nie można przerzucić mostu. Przez swoją ideologiczną propagandę rewolucja *genderowa* ogranicza wolność nawrócenia, osłabia rodziny, zagraża młodzieży, burzy moralny fundament społeczeństwa, pogłębia kryzys demograficzny i prowadzi do upadu cywilizacji. Niebezpieczeństwo ideologii *gender* wynika w gruncie rzeczy z jej głęboko destrukcyjnego charakteru zarówno wobec osoby, jak i relacji międzyludzkich, a więc całego życia społecznego. Człowiek o niepewnej tożsamości płciowej nie jest w stanie odkryć i wypełnić zadań, stojących przed nim zarówno w życiu małżeńsko-rodzinnym, jak i społeczno-zawodowym. Wsłuchując się w głos zwolenników *gender studies* można odnieść wrażenie, że problem, jaki stawia temat *gender*, jest właściwy jedynie dla Polski, a tak naprawdę dla polskiego Kościoła. *Gender* jest przedmiotem bardzo ożywionej dyskusji w wielu europejskich krajach, i reakcja w nich jest często dużo ostrzejsza niż w Polsce. Szkoda, że ci, którzy tak bardzo popierają *ideologię gender*, nie mają rzetelnych argumentów „za”, a stać ich jedynie na puste epitety, których ogromne ilości przeczytać można na forach internetowych, a czasem i usłyszeć w „debatkach” telewizyjnych.*

Paweł Wyrzykiewicz

Bibliografia:

G. Kuby, *Rewolucja genderowa, nowa ideologia seksualności*.L. Woroniecki SAC, ks. prof., *Gender – próba spojrzenia na aktualny stan dyskusji*. List Pasternski na Niedzielę Świętej Rodziny KEP.

**HISTORIA
ROZWIĄZAŃ
KOMUNIKACYJNO-
DROGOWYCH
W URSUSIE
I PERSPEKTYWY NA
PRZYSZŁOŚĆ**

■ str. 3

**LVI LICEUM
OGÓLNOKSZTAŁCĄCE
IM. LEONA
KRUCZKOWSKIEGO**

■ str. 5

**PARTYCYPUJ
W BUDŻECIE
URSUSA**

■ str. 6

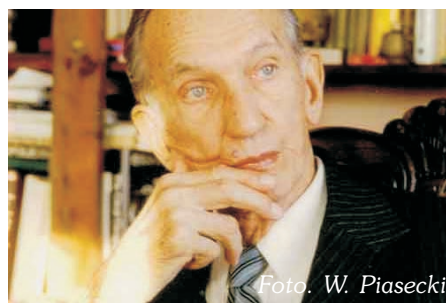

Foto. W. Piasecki

2014 ROKIEM JANA KARSKIEGO

Uchwałą Sejmu RP rok 2014 jest Rokiem Jana Karskiego – postaci zasługującej na miano bohatera narodowego, a wciąż mało znanej. Jan Karski to skrót nazwiska Jana Romualda Kozielewskiego, który w tym roku kończyłby 100 lat. Przed wojną ukończył we Lwowie wydział prawa i dyplomację, a także podchorążówkę. W 1939 roku, po wydostaniu się z niewoli sowieckiej, a później po ucieczce z niemieckiego transportu, zaczął działalność konspiracyjną. W 1942 roku otrzymał polecenie udania się do Londynu z raportem o sytuacji w kraju, a szczególnie o położeniu ludności żydowskiej, zagrożonej wymordowaniem przez hitlerowców. Zbierając materiał do swego raportu, Karski nawiązał kontakty z działaczami żydowskimi i ruchem oporu w Getcie Warszawskim. Dwukrotnie przedostawał się do zamkniętej dzielnicy, gdzie widział położenie ludności – głodującej i wywożonej do obozów śmierci. Żydowska Organizacja Bojowa umożliwiła Karskiemu wejście do obozu przejściowego dla Żydów w Izbicy Lubelskiej. Emisariusz przedostał się tam w mundurze oficera straży obozowej. Widział załadunek ludzi do wagonów kolejowych jadących do obozu śmierci w Bełżcu. Więźniów ładowano warstwami. Gdy wagon był już pełny, to upychanych ludzi zmuszano do wdrapywania się na głowy tych, co byli wcześniej. Dla Jana Karskiego stało się oczywiste, że cała ludność żydowska została skazana na śmierć. Polski emisariusz uznał, że poinformowanie świata o tej trudnej do uwierzenia prawdzie jest misją jego życia. Do Londynu dotarł w grudniu 1942 roku, a polski rząd emigracyjny natychmiast przekazał „Raport Karskiego” rządowi Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych. Emisariusz czynił wszystko co możliwe, aby zaalarmować światową opinię publiczną i skłonić do działania przywódców mocarstw zachodnich. Występował na konferencjach prasowych, odbywał rozmowy z politykami. Brytyjski minister spraw zagranicznych Antony Eden zapewnił Karskiego, że jego raport zostanie wykorzystany i „sprawy potoczą się swoim trybem”. Eden stwierdził później że „wszelka in-

gerencja militarna na rzecz mordowanych Żydów była w 1943 roku niemożliwa”. Trudno mu odmówić racji, jednak rządy mocarstw zachodnich mogły bardziej stanowczo protestować, zdecydowanie zagrozić zbrodniarzom, choćby tak, jak starali się to czynić w radiowych apelach: gen. Władysław Sikorski, gen. Władysław Anders, prezydent Władysław Raczkiewicz i inni. Natomiast politycy brytyjscy i amerykańscy zachowywali się tak, jakby nie wierzyli w relacje Karskiego. Także przywódca społeczności żydowskiej w USA, Felix Frankfurter powiedział emisariuszowi, że w takie okropności nie jest w stanie uwierzyć. Jedynym konkretnym rezultatem „Raportu Karskiego” było przekazanie Żydowskiej Organizacji Bojowej przez AK pięćdziesięciu pistoletów z amunicją, 59 granatów i 80 kg materiałów wybuchowych. Jan Karski najwięcej nadziei wiązał z wizytą w Białym Domu. Prezydent Franklin Delano Roosevelt był dla młodego polskiego porucznika uosobieniem demokracji, przywódcą wolnego świata. Amerykański prezydent przyjął emisariusza otoczony chmurą dymu z papierosa, którego palił w swej ulubionej, długiej cygarnicze. Wysłuchał relacji Karskiego, zadając pytania, także dotyczące losu Żydów. W pewnym momencie stwierdził: „Policzymy się z Niemcami po wojnie”, po czym nagle zmienił temat, pytając czy Polska, jako kraj rolniczy, będzie potrzebowała koni roboczych. Gdy wizyta zbliżała się do końca, a ze strony prezydenta nie padło nic konkretnego, żadna reakcja na apel o interwencję, Karski zapytał, jaką odpowiedź ma zawieźć do Polski. Roosevelt, pogrążony w obłokach dymu, majestatycznie oświadczył: „Powiedz, że wygramy tę wojnę. (...) I powiedz też Polakom, że mają przyjaciela w Białym Domu”. Swą wojenną misję Jan Karski uznał za niedokończoną. Polski emisariusz nie zdołał powstrzymać Holocaustu, jednak uderzył na alarm, a jego ostrzeżenie przed totalitaryzmem i rasizmem pozostaje aktualne. Jan Karski został po wojnie w USA, wykładając stosunki międzynarodowe na Uniwersytecie Georgetown w Waszyngtonie. W roku 1982 otrzymał tytuł Sprawiedliwego Wśród Narodów Świata, w roku 1995 – honorowe obywatelstwo Izraela. Polski Order Orła Białego otrzymał w roku 1991, a w roku 1998 nominowano go do Pokojowej Nagrody Nobla. Zmarł w roku 2000.

Janusz Chrzanowski

Z DAWNEJ WARSZAWY

Warszawa miastem sejmowym

Pierwszy sejm walny koronny zwołał do Warszawy król Zygmunt Stary w roku 1529.

Warszawa stała się siedzibą sejmów walnych (polsko-litewskich), na mocy uchwały sejmu w Lublinie w roku 1569, gdy zdecydowano o utworzeniu Unii Polsko-Litewskiej. W roku 1673 na wniosek posłów z Litwy zdecydowano, że co trzecie posiedzenie sejmu ma odbywać się w Grodnie. W Warszawie posiedzenia sejmowe miały miejsce na Zamku Królewskim, gdzie i dzisiaj można oglądać zrekonstruowaną piękną Salę Senatorską (XVIII wiek) i dwie sale poselskie, pierwszą (XVI wiek) i drugą (XVII wiek).

Od czasów Unii Lubelskiej Izba Poselska liczyła 170 – 230 posłów, a Izba Senatorska 140 – 150 senatorów. Senatorowie byli powoływani przez króla dożywotnio, niejako z urzędu byli to arcybiskupi, biskupi, wojewodowie, kasztelanowie i ważniejsi ministrowie. Nie otrzymywali oni żadnych pensji i utrzymywali się z własnych dochodów. Posłowie natomiast byli wybierani w powiatach przez sejmiki szlacheckie, najczęściej w kościołach gdzie się zbierano, niestety często spory rozstrzygano przy użyciu szabel. Do Warszawy zjeżdżały tłumy szlachty, posłowie i senatorowie ze swoimi zwolennikami i służbą, niektórzy z rodzinami. W Warszawie brak było odpowiednich warunków zakwaterowania, rezydencje pałacowe wielkich rodzin polskich i litewskich zaczęły powstawać w mieście od lat 20-tych XVII wieku.

Najwięksi dygnitarze sejmowi, marszałkowie, senatorowie, hetmani, wojewodowie, biskupi, posłowie zagraniczni, dostawali przydział na kwatery w domach mieszczkańskich. Prawie wszystkie kamienice na Starym Mieście były oddane do dyspozycji gości przyjezdnych i ich służby. Co to oznaczało dla mieszkańców, lepiej nie mówić. Musieli się oni ulokować z rodzinami na strychach lub w piwnicach. Po wyjeździe gości lokale były bardzo często zdewastowane, kuchnie rozstawiano prosto na ulicy, co groziło pożarem.

Król Zygmunt August próbował uregulować te kwestie stanowiąc, że obowiązek zakwaterowania może dotyczyć tylko połowy domu, a mogą z niego korzystać tylko najważniejsze osobistości krajowe i zagraniczne. Pozostali przyjezdni musieli negocjować z właścicielami domów cenę i warunki wynajmu. Mieszczanie, zajmujący

specjalną pozycję przy dworze królewskim, mogli uzyskać tzw. libertację, czyli zwolnienie domu od obowiązku zakwaterowania. Wieloletni dostawcy dla dworu królewskiego np. opału, siana i owsa dla koni czy materiałów budowlanych uzyskiwali taki przywilej (odpowiednia tablica o tym informująca znajdowała się na fasadzie domu). Z napływu tylu gości zadowoleni byli kupcy, rzemieślnicy czy właściciele szynków. Kupcy przyjezdni nie mogli stwarzać konkurencji i musieli ponosić dodatkowe opłaty tzw. „miejsce”. Żydów handlujących usuwano z miasta na okres Sejmu i nie mogli się oni znajdować bliżej niż w promieniu 2 mil. Gdy król przeprowadził się do Warszawy na początku XVII wieku, a kilkadziesiąt rodzin magnackich zbudowało już swoje rezydencje warszawskie, w mieście rozkwitło niesłychanie ożywione życie towarzyskie. Bale i przyjęcia wydawano każdego wieczoru, codziennie w innym domu, często dla kilkuset osób.

Decyzja o zwołaniu sejmu należała do króla i jego najwyższych urzędników. Na trzy miesiące przed terminem wysyłano specjalne powiadomienia wraz z przedmiotem obrad. Sejmy zwykłe czyli ordynaryjne zwoływane były raz na 2 lata i trwały do 6 tygodni, sejmy nadzwyczajne trwały zwykle 2 tygodnie. Po śmierci króla Prymas Polski zwoływał sejm konwokacyjny, a następnie elekcyjny.

Ostatni sejm I-ej Rzeczypospolitej odbył się w 1792 roku w Grodnie, w otoczeniu wojsk rosyjskich i trwał dopóty, dopóki ambasador rosyjski nie wymusił na posłach zgody na II-gi rozbiór Polski. Po upadku Rzeczypospolitej w roku 1795 i abdykacji króla, Sejm odrodził się na krótko w latach Wielkiego Księstwa Warszawskiego (1807-1812). Sejm wrócił na Zamek Królewski po 1815 roku gdy powstało Królestwo Polskie, a car Aleksander I został królem Polski. Ostatnie posiedzenia tego sejmu miały miejsce w czasie Powstania Listopadowego 1831 roku, na jednym z jego posiedzeń zdeponowano cara Mikołaja z tronu króla Polski. W odwecie Rosjanie zniszczyli na Zamku salę Senatorską i Poselską i je kompletnie przebudowali. Rekonstrukcja tych sal została przeprowadzona w czasie ostatniej odbudowy Zamku.

Sejm powrócił do Warszawy dopiero w odrodzonej Polsce w roku 1918 i zajął gmach dawnego Carskiego Instytutu Maryjskiego w którym do dzisiaj się znajduje.

Zdzisław Zajęczkowski
Przewodnik warszawski

Herb i pieczęć Miasta Warszawy w r. 1622 (z pieczęcią Władysława)

Jest olbrzymią wartością zrozumieć znaczenie wolności dla narodu

Kard. St. Wyszyński

KRONIKA SAMORZĄDOWA

HISTORIA ROZWIĄZAŃ KOMUNIKACYJNO-DROGOWYCH W URSUSIE I PERSPEKTYWY NA PRZYSZŁOŚĆ

Na przełomie roku 2013 i 2014 oddano w Ursusie do użytku kilka ważnych dla mieszkańców dróg oraz przystanek kolejowy na Osiedlu „Niedźwiadek”. Od dawna oczekiwaliśmy na te inwestycje. Przystanek był przewidziany 40 lat temu, gdy powstawało Osiedle „Niedźwiadek”. Sprawa budowy tego przystanku stała się realna, gdy w 2007 roku zawarte zostało porozumienie między władzami miasta Warszawy a PKP w sprawie wspólnego finansowania tej inwestycji. Zakończenie budowy przewidziano na koniec 2011 r. Jeszcze wcześniej, bo w latach 50-tych ubiegłego wieku zaplanowano budowę autostrady o nazwie „Niebieskie Migdały”, częściowo przebiegającej przez Ursus. Później nazwę zmieniono na A2. Po śladzie tej autostrady w ubiegłym roku wybudowano odcinek drogi ekspresowej S2, jako część południowej obwodnicy Warszawy do ul. Puławskiej. Wykonano również połączenie ul. Gierdziejewskiego z ulicą Połczyńską wraz z wiaduktem nad linią kolejową Warszawa – Poznań. Te połączenie przewidziano w planach rozbudowy ZPC „Ursus”, w związku z zakupioną licencją do produkcji ciągników typu Ferguson – Massem w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku. Oczekiwaliśmy na tę inwestycję ok. 40 lat. Inwestorem dwóch dróg była Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA).

Pomysł budowy ul. Nowolazurowej (robocza nazwa) powstał w samorządzie Ursusa w pierwszej połowie lat 90-tych ubiegłego wieku. Inicjatywę poparł samorząd Gminy Warszawa – Bemowo i Gminy Warszawa – Włochy. Te trzy gminy sfinansowały opracowanie projektu koncepcyjnego przebiegu ulicy od węzła „Salomea” w Al. Jerozolimskich do ul. Powązkowskiej. Projekt budowy ul. Nowolazurowej jako drogi głównej został przyjęty na specjalnej konferencji w 2002 r. Mniej więcej w tym samym czasie powstał konkurencyjny projekt trasy N-S (Północ – Południe) wzdłuż kolei radomskiej. Rada Warszawy nadała priorytet trasie N-S, okazało się jednak, że będzie ona dużo droższa od drogi Nowolazurowej. Natomiast m.st. Warszawa jako inwestor nie miało dość pieniędzy, żeby sfinansować pierwszy etap budowy drogi od węzła „Salomea” do ul. Połczyńskiej. Za posiadane środki finansowe można było jedynie wykonać pierwszy etap do ul. Chrościcięgo w Dzielnicy Włochy. To nie rozwiązywało problemów komunikacyjnych dzielnic zachodniej Warszawy. W końcu ze względu na możliwość skierowania ruchu pojazdów do ul. Połczyńskiej poprzez ul. Gierdziejewskiego, podjęto decyzję budowy pierwszego odcinka ul. Nowolazurowej, jednakże nadal jest potrzebne bezpośrednie połączenie ul. Nowolazurowej z ul. Połczyńską a następnie z ulicą Powązkowską i trasą AK. Konieczne jest również wykonanie dróg dojazdowych do wiaduktu lokalnego przy obwodnicy S2, łączących „Niedźwiadek” z osiedlem Czechowice.

Z przedstawionej historii budowy dróg wynika, że między pomysłem, wynikającym z potrzeby, a jego realizacją, upłynęły lata lub kilka dziesięcioleci. Na te opóźnienia miały wpływ zmiany ustroju społeczno-gospodarczego, władz państwowych, a przede wszystkim brak środków finansowych. Następnie potrzebny był czas na uzyskanie dla danego zadania akceptacji formalno-prawnej, społecznej, finansowej i techniczno-naukowej. Kolejnym krokiem jest podjęcie przez określoną władzę decyzji politycznej wstawienia tego zadania do budżetu. Dalsze etapy, które wymagają nieraz dużo czasu, są następujące: opracowanie projektu i jego zatwierdzenie, wyłonienie wykonawcy na realizację zadania w terenie. Ta bardzo biurokratyzowana procedura może trwać, według naszego doświadczenia, nawet do 10 lat. Bywa też tak, że w czasie realizacji zadania trzeba zmienić wykonawcę, to też może znacznie wydłużyć czas realizacji. Te wszystkie procedury muszą być respektowane zgodnie z obowiązującym prawem. Nie często się zdarza, żeby zadanie budowlane było wykonane w ustalonym terminie.

To, że te zadania zostały wykonane, zawdzięczamy dużej determinacji i zaangażowaniu władz samorządowych Ursusa. Szczególną rolę w tej sprawie odegrali członkowie Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie, którzy od ponad dwudziestu lat, uczestnicząc aktywnie we władzach samorządu, zabiegali nieustannie o realizację tych zadań.

Czy na tym kończą się główne rozwiązania komunikacyjne w Ursusie? Nie powinny się kończyć. Aktualnie budowana jest druga linia metra w Warszawie. Ostatnia stacja zachodniego odcinka metra, zwana stacją technologiczną, jest zaprojektowana przy stacji kolejowej Gołębki, czyli na granicy Ursusa. Aż się prosi, żeby przedłużyć linię metra na teren Ursusa z dwoma stacjami: jedna przy przystanku kolejowym „Ursus”, druga na Skoroszach. Już dwukrotnie Rada i Zarząd Dzielnicy Ursus występowały do władz m.st. Warszawy o uwzględnienie tego postulatu w planach rozwojowych Warszawy. Trzeba będzie usilnie nadal o to zabiegać.

Jest również do wykorzystania dla ruchu pasażerskiego (SKM i KM) istniejącego połączenia kolejowego między średnicową linią kolejową a stacjami: Gołębki, Warszawa Zachodnia i Warszawa Gdańska, z której jeżdżą pociągi SKM i KM do Legionowa i innych miejscowości. Na tej łącznicy kolejowej, która stanowi granicę między Ursusem i Piastowem, powinien być wybudowany przystanek kolejowy w pobliżu ulicy Warszawskiej. Warto o to zabiegać. Obecnie ta łącznica kolejowa jest wykorzystywana tylko przez nieliczne pociągi towarowe.

W następnym numerze gazety zajmiemy się drogami lokalnymi oraz innymi inwestycjami, które są nie mniej ważne dla mieszkańców Ursusa, jak drogi główne czy ekspresowe.

Henryk Linowski

POKOCHALI WARSZAWĘ

12 lutego 2014 r. zostałam zaproszona do Gimnazjum nr 130 z Oddziałami Integracyjnymi im. Jana Pawła II na uroczyste podsumowanie projektu „Od XIX-wiecznej Warszawy do loftów XXI wieku”. Oto co na temat projektu powiedziała p. Dyrektor Magdalena Grabska: „Projekt powstał w ramach VII edycji Warszawskich Inicjatyw Edukacyjnych. Uczestniczyło w nim 133 uczniów, którzy w ciągu ostatnich miesięcy zdobywali wiedzę o starej i nowej Warszawie, jej zabytkach, mieszkańcach, historii i przemianach, jakie w niej zachodzą”. „Nasi uczniowie polubili spotkania z Warszawą i mamy nadzieję że nauczyli się samodzielnie korzystać z bogatej oferty tego, co miasto proponuje” – podkreślały koordynatorki projektu Grażyna Sapieżyńska-Świątkiewicz i Adrianna Dzikielewska. Była prezentacja multimedialna z

Foto. M. Sobolewska

wędrówek po Warszawie, wystawa zdjęć fotograficznych zgłoszonych na szkolny konkurs, tańce dzieci z klas 1-3 szkoły podstawowej pod opieką pani Agnieszki Grzesik, które nawiązywały do piosenek i folkloru Warszawy międzywojennej, popisy raperów z gimnazjum, które wzbudziły aplauz oraz występ miłośników dawnej Warszawy-Grupy Teatralnej „Warszawiaki” pod kierunkiem pani Matyny Bocheńskiej. Warszawskie szlagiery śpiewał także połączony zespół nauczycieli i młodzieży. Mnie wzruszył szczególnie występ raperów z gimnazjum. Napisany i wykonany przez nich utwór „Zakočaj się w Warszawie” świadczy o ich wielkim przywiązaniu do stolicy i pięknej postawie wobec jej historii.

Wanda Kopcińska

PRZEMOC W RODZINIE

Ostatnio media donoszą o tragicznych skutkach przemocy w rodzinie, dotyczącej małych dzieci. Przemoc w rodzinie to zamierzone, wykorzystujące przewagę sił działania przeciw członkom rodziny, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody. W relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Ofiara jest zazwyczaj słabsza, a sprawca silniejszy. Zgodnie z art. 207 §1 KK, przemoc w rodzinie jest przestępstwem. Może ona przybierać różne formy: fizyczną, psychiczną, ekonomiczną, seksualną. Według badania IDEABLOG, przeprowadzonego na zlecenie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, za przyczyny występowania przemocy uważa się między innymi brak świadomości odczuwalnych emocji oraz umiejętności komunikacji interpersonalnej, czyli umiejętności radzenia sobie z napięciem, złością i kontrolowaniem agresji. Dzisiaj powszechnie komunikujemy się za pomocą elektronicznych form (SMS, chat, komunikatory, fora internetowe i inne), nie rozmawiamy o swoich problemach, kiedy stajemy przed realną osobą, nie da się kliknąć „wyloguj”. Inną przyczyną jest rozluźnienie norm społecznych, kryzys wartości. Również obecność alkoholu i innych używek może zaostrzyć istniejące w rodzinie problemy emocjonalne i przyczynić się do wystąpienia przemocy. Pamiętajmy – przemoc jest przestępstwem i nic nie usprawiedliwia jej stosowania. Nikt nie ma prawa krzywdzić drugiego człowieka. Doświadczając przemocy należy zwrócić się do bliskiej, zaufanej osoby, by pomogła przejąć inicjatywę i przerwać ten bolesny cykl. Jeśli nie ma takiej osoby, można zwrócić się do odpowiednich służb społecznych.

Kto się z groszem nie liczy, tego bieda wyćwiczy

S. Adalberg

KRONIKA SAMORZĄDOWA

O tym gdzie można taką pomoc uzyskać w Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy rozmawiam z p. Mariuszem Wyralskim – specjalistą ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie, Wiceprzewodniczącym Zespołu Interdyscyplinarnego w Dzielnicy Ursus.

W.K. Co to są Zespoły Interdyscyplinarne i jakie są ich zadania?

M.W. Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie to zespół osób delegowanych z różnych instytucji do tworzenia wspólnych standardów i procedur pracy, ujednolicenia systemu przeciwdziałania przemocy i rozwiązywania lokalnych problemów przemocy w rodzinie. Zespół Interdyscyplinarny stanowią przedstawiciele służb miejskich, instytucji i organizacji działających w obszarze wsparcia społecznego. Działania Zespołu zmierzają do poprawy sposobów udzielania pomocy osobom doświadczającym przemocy ich najbliższemu otoczeniu. Obsługę organizacyjno-techniczną Zespołu zapewnia Dzielnicowy Ośrodek Pomocy Społecznej.

Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Dzielnicy Ursus, powołany został Zarządzeniem Prezydenta m.st. Warszawy, w którym określono skład osobowy Zespołu oraz rodzaj instytucji reprezentowanych przez poszczególne osoby. Głównym zadaniem Zespołu, zgodnie z ustawą z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. Nr 125, poz. 842), jest integrowanie i koordynowanie działań podmiotów uprawnionych do interwencji i pomocy w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz specjalistów działających w tej dziedzinie. Realizowane jest ono m.in. w ramach procedury „Niebieskie Karty”. Procedura wszczynana jest w sytuacji, gdy dany podmiot w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych powziął podejrzenie stosowania przemocy wobec członków rodziny lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez członka rodziny lub przez osobę będącą świadkiem przemocy w rodzinie. Procedura ma charakter interwencyjny – uruchamia się ją przez wypełnienie formularza „Niebieskiej Karty – A”, w której wpisuje się m.in. dane osobowe osób zaangażowanych w sytuację przemocy, formy przemocy i jej skutki oraz opis zaistniałej sytuacji. Zespół Interdyscyplinarny ma możliwość powoływania grup roboczych w celu udzielania pomocy konkretnym rodzinom. Formularz Niebieskiej Karty udostępniany jest wtedy grupie roboczej, która składa się z przedstawicieli służb i specjalistów współpracujących z rodziną. W skład grupy zazwyczaj wchodzi pracownik socjalny, policjant dzielnicowy, jeżeli w rodzinie są dzieci w wieku szkolnym lub przedszkolnym – pedagog szkolny, pracownik Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej, pracownik ochrony zdrowia, członek Dzielnicowego Zespołu Realizacji Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych a także psycholog, bądź terapeuta, pracujący z osobami doświadczającymi przemocy lub stosującymi przemoc. Jeśli zachodzi potrzeba do grupy powoływany jest kurator sądowy, asystent rodziny lub inny specjalista. Przedstawiciele grupy roboczej spotykają się zarówno z osobami doświadczającymi przemocy, jak i stosującymi przemoc i we współpracy z rodziną pracują nad zaplanowaniem i realizacją stosownej pomocy oraz jej monitoringiem.

W.K. Wiemy, że Zespoły Interdyscyplinarne zostały powołane pod koniec 2011 r., więc można już porównać dane np. z I półrocza 2012 i 2013 roku.

M.W. Ze statystyk porównawczych pracy Zespołu Interdyscyplinarnego za pierwsze półrocze 2012 r. i 2013 r. wynika, iż niemal dwukrotnie zwiększyła się liczba Niebieskich Kart przekazanych do Zespołu. W pierwszym półroczu 2012 r. było ich 15, natomiast w pierwszym półroczu 2013 r. – 29 kart. Analogicznie zwiększyła się liczba osób uwikłanych w przemoc. W pierwszym półroczu 2012 r. procedurą Niebieskiej Karty było objętych 14 rodzin natomiast w pierwszym półroczu 2013 r. – 83 rodziny (łącznie z prowadzonymi procedurami z zeszłego roku). Ponadto należy dodać, iż od momentu powołania Zespołu Interdyscyplinarnego, zaszły bardzo pozytywne zmiany w podejściu interdyscyplinarnym służb społecznych w Dzielnicy Ursus. Dzięki współpracy podmiotów uczestniczących w lokalnym systemie przeciwdziałania przemocy, dysponujemy szybszym i pełniejszym przepływem informacji pomiędzy służbami, mamy możliwość podejmowania działań niepowielających się lub wykluczających się wzajemnie, współpraca pomaga nam w bliższym zapoznaniu się z procedurami poszczególnych instytucji, stworzeniem w szerokiej perspektywie diagnozy problemowej, co w efekcie wpływa na wspólną, skuteczną strategię pomocową dla rodzin potrzebujących pomocy.

W.K. Gdzie można się zgłosić, aby otrzymać pomoc?

M.W. Osoby i rodziny dotknięte problemem przemocy ze strony najbliższych mogą skontaktować się z instytucjami, które są uprawnione zarówno do udzielenia niezbędnej informacji i pomocy, jak również mają prawo do uruchomienia procedury „Niebieskiej Karty”, dzięki której można otrzymać wszechstronną, interdyscyplinarną pomoc. Podmiotami uprawnionymi do wszczęcia tej procedury są jednostki pomocy Dzielnicowy Zespół Realizacji Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Policja, placówki oświaty i ochrony zdrowia. Szczegółowy wykaz placówek świadczących pomoc dla osób uwikłanych w przemoc w Dzielnicy Ursus oraz szczegółowe dane, dotyczące Zespołu Interdyscyplinarnego i procedury Niebieskiej

Karty mieszczą się na stronie: <http://www.zippr.ops-ursus.pl>

Dziękuję za rozmowę.

Wanda Kopcińska

ROK OSKARA KOLBERGA

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjął uchwałę, uznającą rok 2014 Rokiem Oskara Kolberga. W uzasadnieniu decyzji czytamy: „Dorobek naukowo-badawczy Oskara Kolberga dokumentujący kulturę ludową XIX wieku jest imponujący ze względu na wszechstronny zakres jego zainteresowań kulturą ludu oraz geografiami badań, obejmującą Polskę przedrozbiorową i obszary ludowych kultur Ukrainy, Białorusi, Litwy, Śląska, Słowian Południowych, Łużyczan, Czechów i Słowaków.

Oskar Kolberg wydał 33 tomy monografii regionalnych i tematycznych, opublikował około 200 artykułów z zakresu etnografii, folklorystyki, językoznawstwa, muzykologii. Spuścizna Oskara Kolberga stanowi nadal niezbędną materiałową podstawę, do której odwołują się obecnie realizowane projekty twórców i badaczy kultury”. W 2014 r. mija 200 lat od urodzin wybitnego badacza polskiej kultury ludowej. Oskar Kolberg urodził się 22.02.1814 r. w Przysusze k.Radomia. Zmarł w Krakowie w 1890 r. Rok Kolberga ma przypomnieć zarówno jego postać, jak i olbrzymie dzieło naukowe pozostawione kolejnym pokoleniom. Nad dorobkiem wielkiego uczonego czuwają dwie instytucje: Instytut Oskara Kolberga w Poznaniu oraz Muzeum im. Oskara Kolberga w Przysusze, będące oddziałem Muzeum Wsi Radomskiej. Warto poinformować, że w dniach 22-23 maja 2014 r. odbędzie się w Poznaniu międzynarodowa konferencja naukowa pt. „Dzieło Oskara Kolberga jako dziedzictwo narodowe i europejskie”.

Portret z „Tygodnika Ilustrowanego” 1881 r.

Bogusław Łopuszyński

LVI LICEUM OGÓLNOKSZAŁCĄCE IM. LEONA KRUCZKOWSKIEGO

„70 lat spełniamy marzenia w URSUSIE”. Oferta edukacyjna 2014/2015: oferujemy naukę następujących języków obcych: *język obowiązkowy: angielski – w zakresie rozszerzonym, drugi język nowożytny do wyboru spośród: francuskiego, rosyjskiego, niemieckiego oraz hiszpańskiego.*

Oferujemy klasy pierwsze o następujących rozszerzeniach:

- język angielski, historia, wiedza o społeczeństwie
- język angielski, geografia, matematyka

Oferujemy zajęcia dodatkowe: koła teatralnego, krajoznawczego „Szlakami Mazowsza”, Angielskojęzyczny klub filmowy, zajęcia dziennikarskie, taneczne, koło informatyczne, szkolenie z ratownictwa medycznego oraz ratowników wodnych (możliwość ukończenia kursu ratownika wodnego), zajęcia z samoobrony (na podstawie koreańskiej sztuki walki Tang Soo do), dyskusyjny klub filmowy, koło młodego fizyka.

Łyk historii – LVI Liceum Ogólnokształcącego

W 2014 r. LVI Liceum Ogólnokształcące im. Leona Kruczkowskiego obchodzi 70 - lecie istnienia. Początki najstarszej szkoły średniej w Ursusie datują się od 1944 r. kiedy to po upadku Powstania Warszawskiego pod płaszczykiem kursów języka niemieckiego prowadzone było tajne nauczanie. Zaraz po wyzwoleniu Warszawy przez wojska radzieckie 25 lutego 1945 r., utworzono Towarzystwo Przyjaciół Szkoły Średniej w Ursusie, a już miesiąc później 24 marca 1945 r. szkoła uzyskała zgodę władz na podjęcie działalności pod nazwą Koedukacyjne Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące. W październiku 1945 r. nazwę placówki zmieniono na Samorządowe Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące. Pierwsi abiturienti szkoły zdawali egzamin dojrzałości w czerwcu 1946 roku. Przystąpiło do niego 11 uczniów z tajnych kompletów, przeważnie żołnierzy Polski Podziemnej z batalionu „Miotła”. 24 listopada 1946 r., Samorządowe Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące zostało przeniesione do budynku przy ul. Regulskiej 8 (dziś Regulska 22). W marcu 1949 r. zapadła decyzja o upaństwowieniu szkoły, która kontynuowała swoją działalność jako Państwowa Szkoła Ogólnokształcąca Stopnia Licealnego. Na początku lat 50-tych powołano komitet budowy szkoły i nowy gmach wzniesiono przy ul. Wawelskiej 7 (dzisiejsza ul. Sosnkowskiego 10). W roku szkolnym 1956-57 liceum otrzymało numer a jego nazwa brzmiała teraz Liceum Ogólnokształcące nr 56. Z inicjatywy Komitetu Rodzicielskiego 6 kwietnia 1963 r. Liceum nadano imię Leona Kruczkowskiego oraz ufundowano sztandar. W 2007r. decyzją Rady Dzielnicy Ursus Liceum zmieniło swoją siedzibę z ulicy Sosnkowskiego 10 na ulicę Dzieci Warszawy 42, gdzie znajduje się do chwili obecnej. Mając na uwadze uroczyste obchody **70 lecia Szkoły** - Dyrekcja Szkoły, Grono Pedagogiczne, Rodzice oraz Uczniowie zapraszają wszystkich absolwentów **do współpracy i uczestnictwa w uroczystości, która odbędzie się 07 czerwca 2014 r. Zapraszamy na stronę Liceum - www.56lo.waw.pl**

Zdzisław Woźny

Człowiek bez poczucia moralnego jest najniegodziwszym i najdzikszym stworzeniem

Arystoteles

KRONIKA SAMORZĄDOWA

KONKURSY I PROGRAMY EDUKACYJNE JAKO WŁAŚCIWA FORMA MOTYWACJI UCZNIÓW ORAZ SZANSA ZDOBYCIA DODATKOWYCH PUNKTÓW W REKRUTACJI.

„Pracowitość jest matką powodzenia” te słowa Benjamina Franklina mogą z pewnością potwierdzić uczniowie ursuskich szkół, którzy uczestniczą w różnorodnych programach edukacyjnych i konkursach, a przygotowując się do udziału w nich, intensywnie pracują. Rozwijając swoje zainteresowania, poszerzając wiedzę zwiększają szanse osiągnięcia sukcesu. Z pewnością sukces jest jednym ze sposobów motywacji do pracy. Należy podkreślić, że udział w konkursach to dodatkowo zwiększenie potencjału intelektualnego uczniów. To również okazja do poszerzania wiedzy wykraczającej poza podstawę programową. Z szerokiego wachlarza konkursów, programów i projektów edukacyjnych oferowanych przez ursuskie szkoły uczniowie na każdym poziomie mogą wybrać dziedzinę, która ich interesuje i w której chcą się rozwijać. Odnoszone sukcesy naszych uczniów świadczą o tym, że ta forma aktywności szczególnie chętnie promowana jest przez nauczycieli.

Potwierdziły to informacje przygotowane przez szkoły, które zaprezentowane zostały podczas grudniowej Komisji Oświaty. Bogata oferta zajęć pozalekcyjnych, współpraca z instytucjami działającymi na rzecz edukacji oraz osiągnięcia i sukcesy uczniów są tak imponujące, że nie sposób wszystkich wymienić.

Warto rozpocząć od tych najważniejszych, czyli konkursów przedmiotowych. Uzyskanie tytułu laureata dla ucznia szkoły podstawowej lub ucznia gimnazjum jest jednoznaczne z możliwością wyboru dowolnej szkoły następnego etapu edukacyjnego – uczeń laureat przyjmowany jest „z urzędu” do wybranej przez siebie szkoły. Warto dodać, że laureat jest również zwolniony z egzaminu gimnazjalnego czy sprawdzianu w przypadku szkoły podstawowej. Aby uzyskać tytuł laureata należy zdobyć w finale konkursu co najmniej 80 punktów procentowych. Dla wszystkich uczestników ostatniego etapu, którzy zdobyli co najmniej 60 punktów procentowych przewidziany jest tytuł finalisty. W rekrutacji np. do szkoły ponadgimnazjalnej daje on uczniowi dodatkowo 13 punktów i otwiera drzwi do wybranej klasy. W tegorocznych konkursach na poziomie szkół podstawowych mamy trzech laureatów oraz czterech finalistów. **W Szkole Podstawowej nr 11 im. I Dywizji Kościuszkowskiej** w konkursie przyrodniczym dwóch uczniów uzyskało tytuł laureata, a w konkursie matematycznym jeden uczeń uzyskał tytuł finalisty. W tym samym konkursie tytuł laureata uzyskał uczeń **Szkoły Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 14 im. Bohaterów Warszawy**, a w konkursie polonistycznym dodatkowo jeden uczeń uzyskał tytuł finalisty. **W Szkole Podstawowej nr 4 im. Władysława Broniewskiego** dwóch uczniów uzyskało tytuł finalisty – w konkursie polonistycznym oraz matematycznym. Przy tej okazji warto wspomnieć o **IV edycji Warsa i Sawy** – czyli Warszawskim Systemie Wspierania Uzdolnionych. W tegorocznej edycji, **SP nr 11** oraz **SP z O.I. nr 2 im. Jana Pawła II** w Zespole Szkół nr 80 otrzymały Certyfikat. To duże wyróżnienie.

W gimnazjach ursuskich, zgodnie z danymi Wydziału Analiz Biura Edukacji, w ubiegłym roku żaden uczeń nie uzyskał tytułu laureata. Natomiast tytuł finalisty uzyskało w sumie czterech uczniów: dwóch uczniów **Gimnazjum nr 132 z Oddziałami Integracyjnymi** oraz dwóch uczniów **Gimnazjum nr 133 im. Ks. Stefana Kardynała Wyszyńskiego**. W tym roku szkolnym tylko uczniowie Gimnazjum nr 132 zakwalifikowali się do finału konkursów przedmiotowych. Znamy już ostateczne wyniki i możemy pogratulować. Tytuł finalisty w tym niezwykle trudnym konkursie uzyskała jedna uczennica - z języka angielskiego oraz jeden uczeń - z historii.

Wychowankowie **SP nr 4** odnieśli sukcesy m.in. w Międzynarodowych Zawodach Informatycznych (3 laureatów), Międzynarodowym Konkursie Matematycznym „Kangur Matematyczny” (13 wyróżnień), Ogólnopolskim Konkursie Matematycznym „Alfik matematyczny” (3 laureatów), Międzynarodowym Konkursie Plastycznym „Słoneczna zakładka” (6 laureatów), Ogólnopolskim Konkursie Recytatorskim Twórczości ks. Jana Twardowskiego (3 laureatów) i wiele, wiele innych osiągnięć.

Sukcesy uczniów **SP nr 11** to m.in.: Kangur Matematyczny (2 laureatów, 3 wyniki bardzo dobre, 26 wyróżnień), „Alfik matematyczny” (3 wyniki bardzo dobre, 1 wynik dobry), Ogólnopolski Konkurs Nauk Przyrodniczych „Światlik” (nagroda główna, 8 nagród, 31 wyróżnień), Ogólnopolski Konkurs Historyczny „Krań” (4 wyróżnienia), Warszawski Festiwal Pieśni Chrześcijańskiej „Zaufaj Panu” (nagroda główna, I miejsce, dwa II, jedno III, dwa wyróżnienia).

Podobnie w **SP nr 14** uczniowie odnoszą sukcesy, m.in.: Matematyczne Mistrzostwa Polski Dzieci i Młodzieży (8 wyróżnień), „Kangur Matematyczny” (2 wyniki bardzo dobre, 14 wyróżnień), „miniLOGIA” – konkurs informatyczny (finalista etapu wojewódzkiego), Wojewódzki Konkurs Ortograficzny „Ortografia na medal” (I miejsce).

Uczniowie **Zespołu Szkół nr 80** na poziomie klas szkoły podstawowej wzięli udział m.in. w: Konkursie Ogólnopolskim „Stypendiada Wczesnoszkolna” (4 wyróżnienia), Ogólnopolskim Konkursie ZUCH z Języka Angielskiego (3 laureatów), Ortografii na Medal (laureat), Ogólnopolskim Konkursie Przyrodniczym EDI-Pingwin (laureat i wyróżnienie), „miniLOGIA” (laureat). Uczniowie ZS nr 80 na poziomie gimnazjum

zdobyli m.in.: w Warszawskim Konkursie Pieśni Chrześcijańskiej (I miejsce), „Kangur Matematyczny” (wyróżnienie).

W procesie rekrutacji do szkoły ponagimnazjalnej za szczególne osiągnięcia co najmniej na szczeblu wojewódzkim uczeń może uzyskać 4 punkty, a za tytuł laureata bądź finalisty konkursu organizowanego na szczeblu powiatowym 2 punkty. Zatem sukcesy gimnazjalistów w konkursach oprócz wspomnianego wcześniej rozwijania zainteresowań, mogą stanowić źródło bezcennych punktów. Sukcesy uczniów **Gimnazjum nr 131 im. K.K. Baczyńskiego** to m.in.: „Matematyczny Kangur” (3 wyróżnienia), Mazowiecki Przegląd Recytatorski Twórczości Jednego Poety (finalista), Konkurs matematyczny „Wstęga Mobiusa” (wyróżnienie), Konkurs „Ośmiu Wspaniałych” (w ciągu trzech kolejnych lat co roku laureatka). Uczniowie **Gimnazjum nr 132** oprócz sukcesów w konkursach przedmiotowych zdobywają czołowe miejsca w konkursach krasomówczych: Ogólnopolski Konkurs Krasomówczy Młodzieży Gimnazjalnej – Legnica 2012 (finalistka), X Ogólnopolski Konkurs Krasomówczy „O tych, którzy zachowali się jak trzeba” (I miejsce i wyróżnienie). Odnieśli również sukcesy w innych konkursach: Wojewódzki Konkurs Ekologiczny BIORÓŻNORODNI 2013 (I i II miejsce), Ogólnopolski Konkurs Poetycki „Odkrywamy talenty przyszłości” (wyróżnienie), Ogólnopolski Konkurs Fotograficzny „Oczami Księdza Jana” (II miejsce), Ogólnopolski Konkurs Plastyczny „Wszystkie barwy Unii Europejskiej (laureat), Międzynarodowy Konkurs Plastyczny „Słoneczna zakładka” (II miejsce), Warszawski Konkurs Savoir-vivre (III miejsce), Konkurs na wynalazek w ramach Akademii Wynalazców im. Roberta Boscha (dwa projekty wynalazków z czterech zgłoszonych zakwalifikowane zostały do ścisłego finału). **Gimnazjum nr 133** w roku 2012 otrzymało Certyfikat Szkoły Wspierającej Uzdolnionych w ramach programu Wars i Sawa; w Warszawskim Festiwalu Dziecięcej i Młodzieżowej Twórczości Artystycznej - ASTERIADA (III miejsce).

To tylko najważniejsze przykłady sukcesów, więcej informacji można znaleźć na stronach internetowych szkół. Poza tym wszystkie szkoły organizują konkursy dzielnicowe. Nie brakuje konkursów matematycznych, informatycznych, historycznych, literackich, recytatorskich, plastycznych. Uczniowie szkół Ursusa na wszystkich poziomach odnoszą sukcesy sportowe, o których też należy pamiętać. Uczestniczą w różnego rodzaju programach edukacyjnych i projektach, które zawsze wymagają dużego zaangażowania całej społeczności szkolnej i pozwalają zdobywać certyfikaty.

Warto dodać, że nie każde dziecko osiągnie najwyższy wynik na sprawdzianie czy egzaminie, ale każdy uczeń w ursuskich szkołach może rozwijać swoje zainteresowania i odnosić sukcesy, które dla niego są najważniejsze i często stanowią motywację do dalszej pracy. Wszystkie te działania wspomagane przez nauczycieli przyczyniają się nie tylko do osiągania sukcesów edukacyjnych, ale bardzo często przygotowują nasze dzieci i młodzież do życia i pełnienia różnych ról społecznych. Gratulujemy uczniom, nauczycielom i oczywiście rodzicom. Henry Ford powiedział: „Moim najlepszym przyjacielem jest ten, kto pozwala mi wydobyć to, co we mnie najlepsze” – życzymy naszym uczniom, aby pod okiem nauczycieli-przyjaciół wydobylali swoje największe talenty.

Anna Lewandowska

NOWA KSIĄŻKA JERZEGO DOMŻAŁSKIEGO

Mało jest historyków tak wiernych jednemu tematowi, jak Jerzy Domżałski. A ten temat to „mała ojczyzna” autora, Ursus, jego dzieje i tradycje, a przede wszystkim jego mieszkańcy. Domżałski zaczepiany jest na ulicy przez swoich czytelników. Pytają, kiedy ukaże się następna książka o Ursusie. Jeden z czytelników powiedział autorowi: „Czytam te książki, bo pisze Pan o moich znajomych i mojej rodzinie”. Właśnie ukazała się trzecia książka Jerzego Domżałskiego o Ursusie. W roku 2002 był „Wiek XX w Ursusie”, zbiór felietonów historycznych, które autor drukował w „Dzienniku Ursusa”. Kontynuacją tej książki był w roku 2008 „Niezwyczajny Ursus”, trzydzieści sześć kolejnych felietonów, rzetelnie pod względem historycznym udokumentowanych. Autor tygodniami szperał po bibliotekach, sięgał do starych źródeł, zbierał relacje od ludzi. Wreszcie książka trzecia, o którą do sześciu lat upominali się czytelnicy: „W Ursusie i jego okolicy”. Można ją kupić w księgarni przy Pl. Tysiąclecia. „W końcu udało mi się dojść do celu – pisze Jerzy Domżałski. Powstała książka, dopełniająca dwie poprzednie i cała historia Ursusa została wreszcie opisana”. Czyżby? panie Jerzy znając Pana można być pewnym, że nie zaprzestanie Pan dalej szperać, poszukując mało znanych historii, kulisów wydarzeń, ciekawych ludzi – tych z przeszłości i tych, którzy nadal żyją wśród nas, i współtworzą nowe dzieje Ursusa.

Jacek Głuski

Każdy tyle dłużej swojej ojczyźnie na ile go stać przy jego zdolnościach i siłach

Jan Długosz

KRONIKA SAMORZĄDOWA

„FESTIWAL NAUKI” W PRZEDSZKOLU INTEGRACYJNYM NR 137 IM. JANUSZA KORCZAKA W WARSZAWIE

W naszym przedszkolu od kilku lat realizowany jest program własny „Coś ciekawego” autorstwa Pani dyrektor Małgorzaty Polkowskiej. Przeznaczony jest dla dzieci i rodziców. Celem programu jest wzmacnianie poczucia własnej wartości u dzieci, wzmacnianie więzi rodzic – dziecko poprzez podejmowanie wspólnych działań, jak również integracja pomiędzy rodzicami, nauczycielami i dziećmi.

Realizacja tego programu cieszyła się dużym zainteresowaniem, ze względu na możliwość podejmowania wspólnych działań przez rodzica wraz z dzieckiem i przedstawienie swojej prezentacji przed grupą rówieśników. Mając to na uwadze, w ramach programu powstał pomysł zorganizowania FESTIWALU NAUKI. Celem projektu jest poszerzanie wiedzy, zdobywanie nowych doświadczeń, rozwijanie zainteresowań i wprowadzanie ich w świat nauki ponad podstawę programową.

FESTIWAL NAUKI to jedno z zadań, zawartych w Koncepcji Funkcjonowania i Rozwoju Przedszkola Integracyjnego nr 137 im. Janusza Korczaka na lata 2013-2018.

Od września 2013 r. program „Coś ciekawego” był realizowany przez dwie starsze grupy, 5-6 latków. Z pośród nich w drodze głosowania. Wśród dzieci w grupach i nauczycieli, wyłoniono 10-cioro dzieci, które wzięły udział w FESTIWALU NAUKI, prezentując swoje eksperymenty i doświadczenia na forum całego przedszkola. Tegoroczny festiwal odbył się 15.01.2014 r. Prezentacje oglądało i oceniało niezależne jury w składzie: Pani dyrektor Przedszkola Integracyjnego Nr 137 Małgorzata Polkowska, Pani dyrektor Przedszkola Nr 194 Renata Trzepizur, przedstawiciel Rady Pedagogicznej Pani Agnieszka Jackowska, przedstawiciel Rady Rodziców Pani Katarzyna Salzman. Jury miało bardzo trudne zadanie. Zgodnie z regulaminem Festiwalu Nauki jury brało pod uwagę zaangażowanie rodziców i dzieci, ciekawość poruszanej tematyki, wykorzystanie pomocy w trakcie prezentacji, wartości dydaktyczne. Po burzliwych dyskusjach komisji wyłoniono zwycięzców I edycji FESTIWALU NAUKI. Nagrodzone dzieci otrzymały statuetki z medalami i dyplomy. Pierwsze miejsce zajął Krzysz Wolak z prezentacją na temat „Budowa Ucha”, drugie miejsce – Mateusz Browko z doświadczeniem pt. „Wulkan”, i trzecie miejsce – Krzysz Makarewicz za „Doświad-

Foto. K. Kuś

czenie z jajkiem”. Pozostałe dzieci biorące udział w festiwalu zostały wyróżnione medalami i dyplomami. Wszystkie dzieci, które brały udział w realizacji programu „Coś ciekawego” otrzymały dyplomy. W trakcie przebiegu I edycji FESTIWALU NAUKI dzieci były niezwykle zaangażowane i zaciekawione prezentowanymi eksperymentami, doświadczeniami oraz pokazami. Mogły na własne oczy zobaczyć fascynujący świat nauki.

Druga edycja FESTIWALU NAUKI, do którego dzieci razem z rodzicami już się przygotowują, odbędzie się w maju.

Małgorzata Polkowska

KOLEĐOWANIE W SP 14

Tradycją Szkoły Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi Nr 14 jest coroczne kolędownie w ramach KONCERTU KOLEĐ I PASTORAŁEK. W bieżącym roku szkolnym koncert kolęd odbył się 17 grudnia 2013 r., tuż przed Świętami Bożego Narodzenia. Do wspólnego kolędownia zostali zaproszeni przedstawiciele władz Dzielnicy Ursus, rodzice, uczniowie oraz całe grono pedagogiczne wraz z panią

Foto. K. Frankiewicz

Dyrektor Aldoną Kalińską. Uroczystość zaszczylił swoją obecnością Burmistrz Dzielnicy Ursus p. Wiesław Krzemień, Przewodniczący Rady Dzielnicy Ursus p. Henryk Linowski oraz Naczelnik Wydziału Oświaty p. Joanna Hermanowska. W miłej, świątecznej atmosferze goście wysłuchali polskich kolęd i pastorałek wraz z rysem historycznym, ukazującym ich genezę. Świątecznemu kolędowniu towarzyszyły recytacje wierszy Ernesta Brylla i Księdza Jana Twardowskiego, które podkreśliły melancholijny a zarazem radosny nastrój Świąt Bożego Narodzenia. Miłym akcentem tegorocznego koncertu był występ nauczycieli wraz ze swymi podopiecznymi. Wzbudził on duże zadowolenie na twarzach widzów. Niewątpliwą atrakcją okazał się kiermasz ciast, zorganizowany przez rodziców i uczniów klasy VI d. Do powstania kiermaszu przyczynili się wszyscy rodzice, którzy przygotowali na tę okazję słodkie wypieki. Szkoła Podstawowa nr 14 kolejny raz udowodniła, że jest rozśpiewaną szkołą. Na terenie placówki działa prężnie chór dziecięcy, gromadzący uczniów klas IV/VI oraz utytułowany zespół wokalny „Czternastka”, który występuje na wielu imprezach plenerowych i zamkniętych na terenie Ursusa i całej Warszawy. Tegoroczny koncert kolęd zachwycił przybyłych gości, co wyrazili gromkimi oklaskami i licznymi słowami uznania pod adresem organizatorów. Największe brawa zostały skierowane w stronę młodych wykonawców-uczniów naszej szkoły, którzy jak zawsze są prawdziwymi autorami sukcesu. Z zaproszeniem na następne kolędownie w SP 14

Paulina Wójtowicz

KOMU PRZYPADNĄ DOTACJE

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego ogłosiło na swojej stronie internetowej tegoroczne dotacje, przyznane instytucjom kultury i organizacjom pozarządowym w Programach Ministra na 2014 rok. Warto pochwalić się, że Ośrodek Kultury „Arsus” w Dzielnicy Ursus jako jedyna warszawska instytucja kultury otrzymała środki na realizację trzech projektów dla mieszkańców dzielnicy. Wystąpienia w formie wniosków przygotowała Justyna Scibor, znany działacz i menager kultury, autorka słuchowisk radiowych dla dzieci a przede wszystkim pracownik „Arsusa”, realizujący wiele ciekawych imprez, w tym koncertów dla młodzieży.

Ośrodek Kultury „Arsus” otrzymał dotacje na zadania:

- a) w priorytecie edukacja kulturalna na VII Ogólnopolskie Konkursy i Warsztaty dla Młodych Autorów – 25.000 zł
- b) w priorytecie edukacja kulturalna na Ogólnopolskie Spotkania Teatralne „Zwierciadła” – 40.000 zł
- c) w priorytecie infrastruktura domów kultury na dofinansowanie zakupu nagłośnienia i oświetlenia – 25.000 zł (na 484 dopuszczone z całej Polski projekty dofinansowano 116).

W sumie przyznano 90.000 zł, które Ośrodek Kultury „Arsus” wydatkuje na rzecz mieszkańców zgodnie z zatwierdzonymi projektami wystąpień.

Bogusław Łopuszyński

Zło powstaje z zaniedbywania dobra

Księga przysłów

KRONIKA SAMORZĄDOWA

PARTYCYPUJ W BUDŻECIE URSUSA

Budżet partycypacyjny jest procesem, w trakcie którego mieszkańcy sami decydują o wydatkowaniu części budżetu dzielnicy. Kwota, która może być wydana w Dzielnicy Ursus w 2015 roku wynosi 0,5 proc. rocznego budżetu, czyli 640.906,- zł. Projekty do sfinansowania w ramach budżetu partycypacyjnego mogą dotyczyć wszystkich dziedzin życia tj. infrastruktury, edukacji, kultury, zdrowia, sportu, ekologii, zwierząt i historii związanej z zachowaniem dziedzictwa lokalnego. Przemysłane i dobrze opracowane projekty należało składać w urzędzie Dzielnicy Ursus od 20.01 do 9.03.2014 r. Weryfikacja pod względem formalnym odbędzie się w dniach 16.04-4.05.2014 r. Dyskusja na temat złożonych projektów w dniach 20-30.06.br., a głosowanie na projekty w dniach 20 – 30.06.2014 r. Ogłoszenie wyników głosowania nastąpi w dniu 15.07.2014 r. Wybrane przez mieszkańców projekty będą do realizacji w 2015 r. Do 16 lutego w urzędzie Dzielnicy Ursus złożono kilkanaście projektów, wśród nich, m.in.: „Zakup aparatury cyfrowej do kina”, „Wydanie monografii 70.lecia chóru Cantate Deo”, „Adaptacja pomieszczeń dla pracowni rzeźby i sztuk plastycznych”, „Zakup aparatury nagłaśniającej i realizacja koncertów dla Klubu Seniora Promyk – Acherówka”, „Seniorzy 50+ - realizacja zajęć fotograficznych i komputerowych – KS „Wesoła Chata””. Warszawiaczy w 18. dzielnicach mają do podziału 25 milionów. Warto być kreatywnym i zgłaszać wszelkie pomysły.

Bogusław Łopuszyński

POWRÓT ORKIESTRY

Orkiestra Dęta Ziemi Mazowieckiej, założona w 1946 r. przez Zakłady Mechaniczne „Ursus” jako zakładowa Orkiestra Dęta, niebawem będzie obchodzić 70.letnie istnienia.

Dwadzieścia lat temu zespół został przejęty przez Ośrodek Kultury „Arsus” i do dzisiaj działa pod patronatem samorządu lokalnego, ciesząc się niesłabnącą sympatią i uznaniem mieszkańców. Przez ostatnie dwie dekady zespołem kierował zasłużony muzyk i dyrygent Janusz Prokop. W ostatnim roku, z powodów finansowych i artystycznych, Orkiestra została na kilka miesięcy zawieszona. Roczny koszt utrzymania muzyków i repertuaru na dobrym poziomie wynosi ok. 40 tys. zł. Jednak dzięki zaangażowaniu i determinacji wieloletnich muzyków i pasjonatów muzyki dętej nie doszło do likwidacji zespołu, jak to miało miejsce w wielu miastach, gminach i zakładach pracy w Polsce. Do zespołu dołączył nowy dyrygent i kierownik artystyczny Karol Węclewski, zawodowy muzyk i dyrygent wywodzący się z Orkiestry Reprezentacyjnej Wojska Polskiego, który rozpoczął na nowo próby z Orkiestrą, zmieniając jej charakter i repertuar na bardziej ambitny artystycznie. Poza marszami pojawiły się opracowania muzyki klasycznej i musicalowej, o czym mogliśmy się przekonać na koncercie inauguracyjnym „Muzyka lekka, łatwa i przyjemna” w dniu 2014.02.11 w Ośrodku Kultury „Arsus” z udziałem władz Dzielnicy Ursus i wiernej publiczności.

Dyrekcja Ośrodka i muzycy mają nadzieję na zainteresowanie szerokiego kręgu odbiorców i sponsorów, którzy pomogą przetrwać zespołowi i zachować wieloletnią tradycję, związaną z dziedzictwem kulturowym Ursusa.

Bogusław Łopuszyński

Miło nam poinformować Państwa, że Dom Kultury „Kolorowa” we współpracy z Ośrodkiem Kultury „Arsus” w Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy organizuje

XII KONKURS PIOSENKARSKI TULIPANADA

Konkurs ma charakter otwartego edukacyjnego przeglądu, do którego zapraszamy dzieci, młodzież i dorosłych z województwa mazowieckiego: amatorskie zespoły wokalne, wokально-instrumentalne, chóry, solistów ze szkół, ośrodków społeczno-wychowawczych, placówek kulturalnych, ognisk muzycznych a także twórców działających samodzielnie. (W przypadku zespołu muzycznego o składzie obejmującym więcej niż jedną kategorię wiekową o właściwej klasyfikacji decydować będzie przynależność większości składu osobowego do jednej z wymienionych kategorii a także jego wiodąca rola w przygotowanej prezentacji muzycznej). W trzech kategoriach muzycznych:

solisci-wokaliści; zespoły wokально-instrumentalne; chóralna Repertuar

Tegoroczny konkurs poświęcamy twórczości Jerzego Wasowskiego oraz Juliana Tuwima (Rok 2013 ogłoszony został przez Sejm Rokiem Tuwima). Każdy z uczestników prezentuje w I etapie eliminacji:

Kategoria wiekowa I (7 – 12 lat) – piosenka dziecięca z muzyką Jerzego Wasowskiego, II (13 -17 lat) i III (od 18 lat) piosenka z tekstem Juliana Tuwima. Uczestnicy zakwalifikowani do II etapu prezentują w nim utwór (inny niż w I etapie) - piosenka dowolna w języku polskim! Mile widziana z muzyką Jerzego Wasowskiego.

Eliminacje odbędą się w Ośrodku Kultury „Arsus” – sala widowiskowa, Warszawa-Ursus, ul. Traktorzystów 14:

I etap - 8, 9, 11 kwietnia (wtorek, środa, piątek) 2014 roku.

Szczegółowy plan przesłuchań dostępny będzie na stronie internetowej www.kolorowa.arsus.pl

II etap - 29 kwietnia (wtorek) 2014 roku, do którego jury zakwalifikuje najlepszych z każdej kategorii wiekowej.

Informacja o zakwalifikowanych do II etapu będzie dostępna na stronie internetowej www.kolorowa.arsus.pl - 15.04.2014 r. Werdykt jury będzie dostępny na stronie internetowej www.kolorowa.arsus.pl - 9.05. 2014 r. Karty uczestnictwa należy przesać lub dostarczyć do dnia 25 marca 2014 roku na adres: Dom Kultury „Kolorowa”, 02 - 495 Warszawa-Ursus, ul. gen. K. Sosnkowskiego 16 „TULIPANADA” tel. 22 867 63 95, fax 22 667 83 75, e-mail: dk.kolorowa@gmail.com lub on-line ze strony organizatora.

Kwota „wpisowego” od jednego zgłoszenia (osoby, zespołu lub chóru) wynosi 20 (dwadzieścia) złotych. Należy ją wpłacić na konto Ośrodka Kultury „Arsus” 02-495 Warszawa, ul. Traktorzystów 14:

Bank PKO S.A. O/Warszawa nr 83 1240 2887 1111 0010 0357 8215 z dopiskiem: „Opłata wpisowa – Tulipanada” do dnia 25 marca 2014 roku.

Koncert Laureatów i uroczyste wręczenie nagród odbędzie się 23 maja 2014 roku o godzinie 18.00 w sali widowiskowej Ośrodka Kultury „Arsus”, Warszawa - Ursus ul. Traktorzystów 14. Szczegółowych informacji udziela opiekun konkursu-Janusz Łukaszewicz Dom Kultury „Kolorowa” kom. 0 604 503 353, tel. 22 867 63 95, fax 22 667 83 75

Szczegółowe informacje jak również kartę zgłoszeń można uzyskać na stronie internetowej organizatora www.kolorowa.arsus.pl

PIOTR SZYSZKA (1948-2014)

Ponad 40 lat przepracował w kulturalnych placówkach Ursusa, najpierw w Zakładowym Domu Kultury, potem w Ośrodku Kultury „ARSUS”. Solidny, niezwykle pracowity, skrupulatny, zawsze godny zaufania, chodząca uczciwość – tak mówią o nim wszyscy, którzy go znali zarówno jako kierownika administracyjnego, jak i wychowawcę młodych filmowców z Młodzieżowej Akademii Filmu i Aktorstwa której poświęcał każdą wolną chwilę. Pamiętam z jaką dumą mówił, że wszyscy absolwenci Akademii MAFIA dostali się w ubiegłym roku na wyższe uczelnie filmowe. Wielką pasją Piotra Szyszki była sztuka filmowa, którą poznał na wylot. Działał, jako operator, dźwiękowiec, kierownik produkcji. Miałem szczęście pracować z nim przy realizacji filmu dokumentalnego pt. „Ludzie na torach”, który reżyserowałem. Film ten, poświęcony buntowi robotników Ursusa z czerwca 1976 roku, powstał dzięki poparciu ze strony O.K. „ARSUS” oraz społecznej postawie takich ludzi jak Piotr Szyszka, którzy za swoją pracę nie wzięli ani grosza. Szyszka nie założył rodziny cały swój czas dzielił między ośrodki kultury: „ARSUS” i „Kolorową”, zajęcia z młodymi filmowcami i udział w wydarzeniach kulturalnych oraz rozmaitych obchodach, gdzie często można go było zobaczyć stojącego za kamerą. Miał tytuł Zasłużonego Działacza Kultury.

Piotr Szyszka na planie filmu pt. „Ludzie na torach” (fot. J. Głuski)

- *Chcieliśmy po śmierci Piotra opublikować jego zdjęcie, ale okazało się, że nikt nie ma żadnej fotografii. Posunięta do przesady skromność kazała Piotrowi chronić się przed obiektywami* – powiedział dyrektor O.K. „ARSUS” Bogusław Łopuszyński.

Postanowiłem przeszukać własne archiwum i znalazłem zdjęcie Piotra Szyszki, które zrobiłem – chyba bez jego wiedzy - podczas realizacji filmu „Ludzie na torach”. To bardzo charakterystyczna fotografia wychowawcy i filmowca. Piotr Szyszka stoi między uzbrojonymi w kamery słuchaczami Młodzieżowej Akademii Filmu i Aktorstwa.

Tuż przed śmiercią spotkałem Piotra Szyszke na ulicy. Wyglądał kiepsko, skarżył się na serce, mówił, że wkrótce pójdzie do szpitala. Nie zdążył. Zawał dopadł go w mieszkaniu. Po jego śmierci powstała pustka, trudna do wypełnienia.

Jacek Głuski

Nie pytaj co ci da ojczyzna, ale co ty masz jej dać

J. F. Kennedy

KRONIKA SAMORZĄDOWA

ZASŁUŻENI DLA KULTURY POLSKIEJ

Pracownicy Ośrodka Kultury „Arsus”, Panowie Janusz Łukaszewicz i Piotr Szałkowski otrzymali medale – odznaki honorowe „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, przyznane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wybitne

Foto: Ireneusz Barski

osiągnięcia i zasługi w pracy na rzecz organizowania i upowszechniania kultury. Nasi koledzy od wielu lat działają nie tylko dla społeczności lokalnej, ale też w interesie mieszkańców Warszawy, Mazowsza i Polski. Warto wymienić niektóre pomysły i imprezy Janusza Łukaszewicza, które zdobyły uznanie i sympatię uczestników, m.in.: zapalenie pierwszej świeczki na choince, dzielnicowy bal integracyjny dla dzieci, Ogólnopolski Turniej Tańca Nowoczesnego, Wojewódzki Konkurs Recytatorski Jednego Poety, Mazowiecki Turniej Wiedzy o II Wojnie Światowej, Regionalny Konkurs Plastyczny dla Przedszkoli „Wiosenne tradycje” czy Mazowiecki Przegląd Piosenki Polskiej „Tulipanada”.

Piotr Szałkowski to znany twórca, artysta plastyk i założyciel galerii sztuki współczesnej „Ad-Hoc” w OK „Arsus” (18 lat) oraz popularyzator sztuki współczesnej, autor książek satyrycznych „Czują bluesa do Ursusa” i „Pranie mózgu”. Opracował dwie serie pocztówek „Warszawska Syrenka” oraz 24 pocztówki z okazji 215 rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej. Zaprojektował wiele okładek do książek i płyt. Opracował dla Prezydent m. st. Warszawy „Akt Erekcyjny”, pieczęć okolicznościową, medalion z popiersiem Tadeusza Kościuszki oraz plakat związany z odsłonięciem pomnika generała w stolicy. Autor wielu wystaw indywidualnych i zbiorowych w Polsce i poza granicami.

W 2014r. został członkiem Stowarzyszenia budowy pomników: Władysława Stanisława Reymonta oraz Stefana Czarnieckiego w Warszawie. Organizator wystaw zbiorowych: Mazowiecki Festiwal Sztuki „Powrót do korzeni”, „Wystawa Młodości”, „Stajenka Artystyczna”, „Maj – miesiąc satyry”. Jest autorem obrazu olejnego „Wskreszenie Piotrowina”, który stanowi część ołtarza w kapliczce z XVIII w. na Skoroszach oraz pocztówki promującej zabytek. Nagrodzonym gratulujemy.

Bogusław Łopuszyński

Program wybranych imprez Ośrodka Kultury „Arsus” ul. Traktorzystów 14, tel. 22 478 34 54, www.arsus.pl

- ♦ Bajka dla dzieci „Opowieści kwitnącej wiśni” (13.04.godz. 12.30, wstęp 10 zł);

- ♦ Występ kabaretu „Pół serio” (17.04.godz.19.00);
- ♦ Klub Dyskusyjny Myśli Politycznej – wykład prof. Krystyny Pawłowicz „Zmiana w polskiej obyczajowości w pracach Sejmu”. Prowadzi Ewa Tomaszewska (25.04.godz.18.00);
- ♦ Kabaret ANI MRU MRU w programie „Jak się nie da, a bardzo się chce – to można” (30.04.godz.18.00; 20.30, wstęp 60 zł);
- ♦ Koncert Finałowy II Przeglądu Piosenki Polskiej (8.05.godz.16.00);
- ♦ FRISTAJL RAP – improwizacja na żywo (9.05.godz.19.00);
- ♦ Bajka dla dzieci (11.05.godz. 12.30, wstęp 10 zł);
- ♦ Koncert Finałowy Prezentacji Kulturalnych Przedszkoli Dzielnicy Ursus (13-14.05.godz.9.00-13.00);
- ♦ Klub Edukacji Samorządowej – spotkanie i wykład ks. Tadeusza Isakiewiczza-Zaleskiego (13.05.godz.18.00);
- ♦ Występ kabaretu „Pół serio” (15.05.godz.19.00);
- ♦ Finał Ogólnopolskiego Młodzieżowego Festiwalu Teatralnego „Zwierciadła” (17.05.godz.10.00-19.00);
- ♦ Warsztaty Ogólnopolskiego Młodzieżowego Festiwalu Teatralnego „Zwierciadła” (18.05.godz.9.00-16.00);
- ♦ Koncert Laureatów XII Regionalnego Konkursu Piosenkarskiego „TULIPANADA” (23.05.godz.18.00);
- ♦ „Salonik Sztuk Arsusa” – koncert (30.05.godz.19.00);
- ♦ Kabaret NEO-NÓWKA z zespołem „Żarówki” w najnowszym programie „Pielgrzymka do miejsc śmiesznych” (01.06.godz.17.00;20.00, wstęp 60 zł);
- ♦ MAZOWIECKI FESTIWAL SZTUKI – wernisaż zbiorowej wystawy „Powrót do korzeni” (7.06.godz.17.00 – galeria „Ad-Hoc”);
- ♦ Bajka dla dzieci „Pipi wędrowniczka” (8.06.godz.12.30, wstęp 10 zł);
- ♦ Koncert zespołu operetkowego „Belcanto” pod kierunkiem Olgi Romaszko-Niewiadomskiej (11.06.godz.18.00);
- ♦ Występ zespołu tańca nowoczesnego „STOP AND GO” (13.06.godz. 18.00);
- ♦ XVIII Mazowiecki Festiwal Orkiestr Dętych. Gość specjalny – Orkiestra Wojskowa z Radomia (15.06.godz. 14.00-22.00 – park „Czechowicki”);
- ♦ Festyn rekreacyjny „ART.URSUS” – w ramach edukacji kulturalnej i bezpieczeństwa w mieście. Występy zespołów artystycznych z placówek kultury i oświaty (22.06.godz.14.00-22.00 – park „Czechowicki”).

Sprzedaż i rezerwacja biletów w dniach: pon., śr., pt. w godz. 10.00 – 14.00 oraz wt., czw. w godz. 15.00 – 19.00, tel. 22 478 39 36

Bogusław Łopuszyński
dyr OK „Arsus”

Dyżury radnych

Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie

Przewodniczący Rady – Henryk Linowski w poniedziałki w Urzędzie Dzielnicy w pok. nr 101 na I piętrze w godz. 14.00-16.00

Wiceprzewodniczący Rady – Henryk Grzegorzółka we wtorki w Urzędzie Dzielnicy w pok. nr 101 na I piętrze w godz. 13.00-15.00

Radni w pierwszy i trzeci wtorek każdego miesiąca (z wyjątkiem świąt) w godz. 18.00-19.00

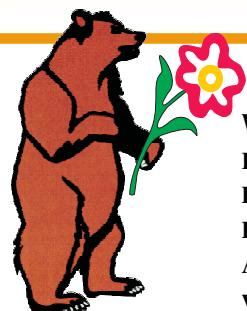
- Dom Kultury „Kolorowa” przy ul. Sosnkowskiego 16 pok. nr 131;
Piotr Adamus, Paweł Piotr Dilis, Anna Hanna Lewandowska, Ewa Skorupska.

- Dom Kultury „Miś” przy ul. Zagłoby 17; **Teresa Lucyna Bogucka-Szczęsnowicz, Joanna Weronika Jerzyńska, Wanda Kopcińska.**

Burmistrz – Wiesław Krzemień w poniedziałki, pok. nr 200, II piętro w godz. 12.00-14.00

UWAGA! Podczas dyżurów we wskazanych miejscach można będzie zapoznać się z zadaniami i możliwościami samorządu terytorialnego oraz zgłosić swoje wnioski.

ZAPRASZAMY

URSUS

Wydawca: Stowarzyszenie Obywatelskie w Ursusie

Redaguje: Zespół Redakcyjny Stowarzyszenia

Redaktor naczelny: Paweł Wyrzykiewicz tel. 607 366 050

Korekta tekstów: dr Dominika Wyrzykiewicz

Adres redakcji: 02 – 495 Warszawa ul. Szomańskiego 53

www.soursus.pl e-mail: gazetaursus@soursus.pl

Stowarzyszenie Obywatelskie

służy od 21 lat

Mieszkańcom Ursusa